

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลีระหว่างกลุ่มนิสิตนักศึกษาภาคกับกลุ่มผู้นิยมปฏิบัติธรรมในพุทธศาสนา และเพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลีภายในกลุ่มนิสิตนักศึกษา คือ นิสิตมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาพยาบาล และภายในกลุ่มผู้นิยมปฏิบัติธรรมคือ พระ ชีและภคินีผู้ถือศีล

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนิสิตนักศึกษาจำนวน 275 คน และผู้นิยมปฏิบัติธรรมจำนวน 205 คน จำนวนรวมทั้งสิ้น 480 คน มีอายุระหว่าง 18 - 40 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลีฉบับภาษาไทยจำนวน 2 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยได้แปลและเรียบเรียงจากแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลีฉบับที่ 5 และ 4 ของริชาร์ด คริสต์และคณะ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างทำเป็นกลุ่ม และคัดเลือกเฉพาะผู้ได้คะแนนแบบสอบถามทั้ง 2 ฉบับอยู่ในระดับคะแนนบุคลิกภาพที่สอดคล้องกันมาใช้วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของกลุ่มตัวอย่างกับระดับบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลี โดยใช้สถิติไคสแควร์ (χ^2) และค่าสัมประสิทธิ์ความมีเงื่อนไข (Contingency Coefficient)

2. การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มโดยแยกคะแนนจากแบบสอบถาม
บุคลิกภาพฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2

2.1 หากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบสอบถาม
ทั้ง 2 ฉบับของแต่ละกลุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์หาความแปรปรวนทางเดียว โดยมี
ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแปรอิสระ คะแนนจากแบบสอบถามบุคลิกภาพเป็นตัว
แปรตาม

2.2 เมื่อพบความแตกต่างในผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนได้ทดสอบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé's Method)

ผลการวิจัย

1. ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับระดับบุคลิกภาพแบบเมเคีย-
เวลล์ ($\chi^2 = 128.31, c = .459$) ที่ระดับนัยสำคัญ .01
2. กลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลล์สูงกว่ากลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม
ที่ระดับนัยสำคัญ .01
3. กลุ่มนิสิตวิศวกรรมศาสตร์มีบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลล์ไม่แตกต่างจาก
กลุ่มนักศึกษาพยาบาล
4. ภายในกลุ่มผู้ปฏิบัติธรรม มีบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลล์แตกต่างกันบาง
ส่วน คือ กลุ่มพระและกลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลล์สูงกว่ากลุ่มคฤหัสถ์ผู้ถือศีลที่
ระดับนัยสำคัญ .01 แต่กลุ่มพระมีบุคลิกภาพแบบนี้ไม่แตกต่างจากกลุ่มชี

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. การนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้
 - 1.1 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้ปฏิบัติธรรมมีบุคลิกภาพแบบ
เมเคียเวลล์ต่ำกว่ากลุ่มนิสิตนักศึกษา และกลุ่มคฤหัสถ์ผู้ถือศีลอย่างน้อย 5 ข้อเป็น
กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลล์ต่ำที่สุด จึงสนับสนุนแนวทางฟื้นฟูความประพฤติ
ของบุคคลในสังคมไทยโดยการชักชวนให้ปฏิบัติธรรม และจุดเริ่มต้นที่แต่ละบุคคล

สมควรกระทำคือ การดำเนินชีวิตประจำวันภายในกรอบการปฏิบัติศีล 5 ข้อ

1.2 ผลการวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า กลุ่มนักศึกษาพยาบาลมีบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลีไม่แตกต่างจากกลุ่มนิติศาสตรบัณฑิต โดยซึ่งวาระของการฝึกวิชาชีพพยาบาล เพื่อให้มีคุณธรรมค่านิยมเมตตากรุณาและไม่ยึดถือตนเองเป็นศูนย์กลางนั้นยังมีได้เป็นไปตามความคาดหวังของสถาบันวิชาชีพ ถ้าจะเริ่มต้นควบคุมและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเห็นแก่ตัวของบุคคลในสังคมไทย ส่วนหนึ่งอาจทำได้ด้วยการพิจารณาปรับปรุงกระบวนการฝึกวิชาชีพใหม่บรรจุคุณงามความดีอย่างเต็มที่ เช่น การปรับปรุงการบริหารการพยาบาล เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่ากลุ่มซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการศึกษาคำสุกโตทำแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลีฉบับที่ 1 หรือฉบับที่ 5 ของริชาร์ด คริสตี (Mach V) ไม่ถูกต้องมากที่สุด ในการวิจัยต่อไปหากกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาก่อนหน้า ควรใช้แบบสอบถามบุคลิกภาพฉบับเด็ก (Kiddie Mach) ซึ่งมีวิธีตอบแบบเดียวกันแต่ใช้ถ้อยคำที่เขาใจง่ายกว่าและมีจำนวนข้อน้อยกว่าแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบเมเคียเวลลีฉบับที่ใช้ในการวิจัยนี้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย